

تأثیر موقعیت شبه جزیره عربستان بر گسترش اسلام و پیدایش تمدن اسلامی از آغاز تا فرجام

محمدیار محمدی*

چکیده

با توجه به نقش مکان در وقوع حوادث تاریخی این پرسش مطرح است که مناسب‌ترین نقطه زمین در سال ۶۱۰ میلادی برای ظهور آخرین و کامل‌ترین دین توحیدی کجا می‌توانست باشد؟ نوشته حاضر در پی پاسخ به پرسش فوق، به بررسی تأثیر برخی از ویژگی‌های شبه جزیره عربستان همچون موقعیت جغرافیایی، ژئوپولیتیک، سیاسی، اعتقادی و اقتصادی در شکل‌گیری، تقویت و گسترش اسلام و پیدایش تمدن اسلامی می‌پردازد که در طول تاریخ کم‌وبیش استمرار داشته است. در دوران معاصر نیز این ویژگی‌ها، توانایی‌های تأثیرگذاری شبه جزیره مذکور خاصه کشور عربستان سعودی را افزایش داده است. توانایی‌هایی که اگر در اختیار وحدت و همگرایی و منافع جهان اسلام قرار گیرد، نقش سازنده‌ای می‌تواند ایفا نماید و در غیر این صورت قدرتی است در اختیار تفکر افراطی و تکفیری و تروریستی، جهت لکه‌دار نمودن چهره اسلام، کشتار مسلمانان و واگرایی و تفرقه در جهان اسلام، تسهیل سلطه بیگانگان و مصائبی که امروزه شاهد هستیم.

واژگان کلیدی

نقش، اسلام، موقعیت شبه جزیره عربستان، گسترش اسلام، تمدن اسلامی.

*. عضو هیئت علمی گروه معارف اسلامی دانشگاه سیستان و بلوچستان.

mymohammadi@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۰/۷/۳۰

تاریخ دریافت: ۹۰/۴/۱

جزیره العرب در آستانه ظهور اسلام

موقعیت و شرایط جغرافیایی شبه جزیره عربستان پیش از بعثت پیامبر ﷺ موجب شکل گیری جامعه‌ای با خصوصیات و ویژگی‌های خاص در این سرزمین گردیده بود. به دلیل کمبود آب و فقدان شرایط کشاورزی و یکجانشینی اکثریت مردمان به صورت دسته‌های چند ده نفری و پراکنده زندگی سختی را تجربه می‌کردند و همواره به دنبال چراگاه از نقطه‌ای به نقطه دیگر کوچ می‌نمودند. این سرزمین به حدی خشک و بدون آب و علف بود که اعراب ساکن آن در انزوا و جدا از جهان متمدن آن روز بسر می‌بردند.^۱

به دلیل وجود بیابان‌ها و صحراهای خشک، سوزان و پهناور با وجودی که در دل منطقه استراتژیک خاورمیانه واقع است، مهاجمان و جهان‌گشایان به ناچار در لشکرکشی‌ها و تهاجمات آن را دور می‌زدند و به دلیل شرایط سخت حتی زحمت عبور از آن را به خود راه نمی‌دادند. این وضعیت از طمع و تهاجم و سلطه قدرت‌های اطراف به جزیره العرب می‌کاست و از سویی محدودیت، عقب‌افتادگی و انزوای ساکنانش را به دنبال داشت.^۲ از این رو می‌توان گفت این جامعه منزوی در مرحله قبل از شکل‌گیری تمدن بسر می‌برد. زیرا تمدن از مرحله کشاورزی و یکجانشینی آغاز می‌شود. به قول ویل دورانت «مدنیت از کلبه برزگر آغاز می‌کند، ولی در شهر به گل می‌نشیند و بار می‌دهد».^۳

چنانچه در رابطه با شکل‌گیری تمدن و وجود عناصر اصلی آن معتقد است: «در تمدن چهار رکن و عنصر اساسی می‌توان تشخیص داد که عبارتند از: پیش‌بینی و احتیاط در امور اقتصادی، سازمان سیاسی، سنن اخلاقی و کوشش در راه معرفت و بسط هنر. ظهور تمدن هنگامی امکان پذیر است که هرج و مرج و ناامنی پایان پذیرفته باشد، چه فقط هنگام از بین

۱. نهج البلاغه، خطبه ۲۶.

۲. شهیدی، تاریخ تحلیلی اسلام، ص ۱۲.

۳. دورانت، تاریخ تمدن، ج ۱، ص ۵.

رفتن ترس است که کنجکاوی و احتیاج به ابداع و اختراع به کار می‌افتد و انسان خود را تسلیم غریزه‌ای می‌کند که او را به شکل طبیعی به راه کسب علم و معرفت و تهیه وسایل بهبود زندگی سوق می‌دهد...»^۱

از بررسی اوضاع و احوال جغرافیایی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جزیره‌العرب پیش از بعثت پیامبر ﷺ به وضوح پیداست که برخی از شرایط فوق‌الذکر یا به کلی در عربستان وجود نداشت و یا به حدی ضعیف بود که امکان ایجاد تمدن در آن فراهم نبود. در عصر جاهلیت جزیره‌العرب فاقد دولت مرکزی بود و هرج و مرج و بی‌نظمی آن را فراگرفته بود. تنها سازمان سیاسی اجتماعی در آن قبیله بود و هر قبیله فرهنگ، آداب و رسوم خاص خود را داشت و جنگ‌های بین قبایلی به دلیل واگرایی حاکم بر این جامعه به‌صورت مستمر ادامه داشت.

موقعیت جغرافیایی شبه‌جزیره عربستان

شبه‌جزیره عربستان در منتهی‌الیه جنوب غربی قاره کهن آسیا به‌عنوان بزرگ‌ترین شبه‌جزیره جهان در محل تلاقی سه قاره آسیا، آفریقا و اروپا قرار دارد.^۲ و از طرف شرق به خلیج فارس و دریای عمان، از جنوب به اقیانوس هند و خلیج عدن از غرب، به دریای سرخ، و از شمال به دره فرات و سرزمین‌های سوریه و اردن منتهی می‌شود و تنها در حاشیه باریکی از سرزمین‌های اطراف آن در جنوب و نواحی کوهستانی اندکی باران می‌بارد.^۳

به غیر از کوه‌های کم ارتفاع و پست که بخش محدودی از آن را می‌پوشانند بیشتر از بیابان‌ها و صحراها با ریگ‌های روان پوشیده شده است که به‌هنگام وزش باد سراسر فضا را ابری از گرد و غبار فرا می‌گیرد. حرکت این ریگ‌ها پیوسته وضع ظاهری صحرا را تغییر می‌دهد، به‌طور کلی آب و هوای جزیره‌العرب گرم و خشک است، و هیچ رود

۱. همان، ص ۳.

۲. پیرنیا، تاریخ ایران، ص ۲۶۳.

۳. مستوفی الممالکی، جغرافیای کشورهای اسلامی، ص ۲۶ - ۲۲.

دائمی در سراسر آن یافت نمی‌شود. هم‌اکنون شامل کشورهای عربستان سعودی (با مساحتی حدود چهار پنجم شبه‌جزیره)، کویت، قطر، امارات متحده عربی، عمان، بحرین و یمن می‌باشد.

جغرافی دانان قدیم این شبه‌جزیره را به شرح ذیل تقسیم نموده‌اند:

۱. تهامه: باریکه‌ای از زمین‌های پست و شوره‌زارها که به موازات حجاز سراسر غرب جزیره‌العرب در امتداد ساحل دریای سرخ کشیده شده و بنادر «حدیده» در یمن و «جده» و «ینبع» در عربستان سعودی در این منطقه ساحلی قرار دارند.

۲. یمن: سرزمین یمن در بخش جنوبی شبه‌جزیره عربستان واقع است و در مقایسه با دیگر نواحی آن از آب فراوان‌تر و آبادانی برخوردار است. و آثار تمدنی آن تا به امروز نیز باقی است. پیش از ظهور اسلام با شکسته‌شدن سد عظیم آن و تخریب شهر «مأرب» از بین رفت و بسیاری از قبایل ساکن آن به داخل شبه‌جزیره کوچ نمودند.^۱

۳. حجاز: به معنای حائل و جدا کننده است زیرا سرزمین تهامه را از فلات نجد جدا می‌سازد. ارتفاعات پست حجاز از خلیج عقبه تا یمن امتداد دارند و در بخش‌های جنوبی به ۳۷۵۰ متر می‌رسند. شهرهای مکه، مدینه و طایف مهم‌ترین شهرهای حجازند و میزان بارندگی در آن نسبت به عربستان مرکزی و صحرائی بیشتر است.

۴. نجد: نجد فلات مرتفعی است از حجاز تا خلیج فارس، نجد خواستگاه، خاندان سعودی حاکمان فعلی عربستان نیز می‌باشد. میزان بارندگی آن بسیار کم است و بزرگ‌ترین صحرائی عربستان در این قسمت قرار دارد. و بدویان صحراگرد در این ریگزارهای وسیع به حیات خود ادامه می‌دهند.

۵. عروض: عروض به معنای مانع است و شامل بخش شرقی شبه‌جزیره است که میان نجد، یمن و عراق قرار دارد. و کشورهای کویت، عمان و بحرین در این ناحیه قرار دارند.^۲

۱. حسنی، تاریخ تحلیلی و سیاسی اسلام، ص ۳۲.

۲. آینه‌وند، تاریخ سیاسی اسلام، ص ۲۸ - ۲۵.

تأثیر موقعیت جغرافیایی و شرایط آب و هوایی جزیره‌العرب بر توان رزمی،

دفاعی مسلمانان و گسترش اسلام

از جمله عوامل تأثیرگذار به خلیات و رفتار افراد تأثیر محیط زندگی و جغرافیایی است. این امر در کنار سایر عواملی همچون وابستگی‌های نژادی، آداب و رسوم و ... شاکله شخصیت افراد را می‌سازد. برخی از متفکرین علوم اجتماعی نقش محیط را در تربیت افراد تا هفتاد درصد دانسته‌اند. زندگی در شرایط سخت جزیره‌العرب موجب پیدایش ویژگی‌هایی چون تهور، بی‌باکی، سرعت جابجایی، انطباق با شرایط سخت، درگیری‌های تمام‌نشدنی و آماده‌باش دائمی اعضای قبیله را در پی داشت و از آنها مردمی ساخته بود که همواره آماده جنگ و نزاع بودند. این شرایط قدرت تهاجمی و دفاعی‌شان را فوق‌العاده تقویت نموده بود.

ابن‌خلدون اندیشمند بزرگ مسلمان در مقدمه مشهورش بر تاریخ در مورد خصوصیات رفتاری و اخلاقی عرب جاهلی مطالبی را ارائه نموده است که خلاصه آن چنین است:

اعراب آن عصر در یکی از مراحل ابتدایی تکوین خود که همه انسان‌ها آن مراحل را می‌پیمایند بسر می‌بردند. طبیعت وحشی‌گری آنان، آنها را به غارت‌گری و ویران‌گری سوق می‌داد، بر هر کس و هر قبیله‌ای که می‌توانستند می‌تاختند و هر چه را می‌یافتند به تاراج می‌بردند. سپس به پناهگاه‌های دور از دسترس خود در اعماق صحراها و دره‌ها می‌گریختند و اگر بر جایی دست می‌یافتند آن را به ویرانی می‌کشاندند. سنگ‌های ساختمانی را برای برپا کردن اجاق‌های صحرائی خود از جا می‌کنند و تیرهای سقف‌ها را برای ستون خیمه‌های خود فرو می‌ریختند. اهتمام آنها به غارت و چپاول بود و به احکام اخلاقی اعتنایی نداشتند. آنان به شجاعت و دلاوری شهره بودند، زیرا که هریک خود می‌بایست حافظ جان و مال خود باشند و از خودش و مصالحش دفاع کند از این رو همه آنان همیشه سلاح جنگی خود را همراه داشتند و هر گوشه و کنار را می‌پاییدند و جنگاوری و خشونت، طبیعت اصلی آنان شده بود.^۱

اما اسلام با ایجاد تحول و انقلاب درونی (جهاد اکبر) این نیرو و توان را در جهت دفاع از

۱. ابن‌خلدون، مقدمه ابن‌خلدون، ج ۱، ص ۲۸۹ - ۲۸۴.

ارزش‌های الهی و انسانی تحت‌عنوان «جهاد فی سبیل‌الله» به‌کار گرفت و از آن قدرتی به‌وجود آورد که نه تنها قادر به دفاع از ارزش‌های اعتقادی و دینی و خواستگاه اسلام بود، بلکه در اندک مدتی توانست سرزمین‌های اطراف جزیره‌العرب را تسخیر نماید. قید فی سبیل‌الله هدف و ماهیت جهاد را مشخص می‌کند. و آن را از بی‌توجهی و بیهودگی می‌رهاند و از اغراض فردی سودجویانه، تسلط‌طلبانه، حیوانانی و وحشیانه عاری و مبرا می‌گرداند. و از جنگ که معمولاً برای آدم‌کشی، کشورستانی و تاراج‌گری به‌پا می‌شود و مستکبران، تجاوزگران و متعصبان ابله برای ارضای خواسته‌های حیوانی خود به آن اقدام می‌کنند متمایز می‌شود.^۱

اوضاع سیاسی و اجتماعی جزیره‌العرب در عصر جاهلیت و مقارن ظهور اسلام

در شبه‌جزیره عربستان مقارن ظهور اسلام حاکمیت سیاسی واحد و متمرکز وجود نداشت. عمده‌ترین علت چنین وضعی موقعیت جغرافیایی و آب و هوای گرم و خشک جزیره‌العرب بود که امکان کشاورزی و یکجانشینی را از مردمان این سامان سلب کرده بود. در نتیجه آنان مجبور بودند تا در دسته‌های کوچک و بزرگ و به‌صورت پراکنده و قبیله‌ای زندگی کنند.^۲

از این‌رو ساختار سیاسی جزیره‌العرب را می‌توان نوعی ملوک‌الطوایفی دانست. هر قبیله فرهنگ، آداب و حاکمیت مستقلی برای خودش داشت. به‌دلیل تعدد و فراوانی قبایل و کمبود منابع در فقدان حاکمیت متمرکز، جزیره‌العرب آن زمان مستعد درگیری‌های مستمر بین قبایلی بود. در قبیله سه رکن اساسی وجود داشت. حسب، نسب و عصب. بر اساس نسب و حسب تمام افراد باید از فضایل و مفاخر قبیله آگاه باشند و بر اساس عصب و عرق قبیله‌ای همه افراد در ساختار قبیله محو بودند.^۳ به‌گونه‌ای که همه پیوندها و روابط برای حفظ وحدت و بقای قبیله قربانی می‌شد. وفاداری به قبیله در هر موقعیت و تحت هر شرایطی بر اعضا لازم بود و می‌بایست فرد در این راه از هر فداکاری دریغ نرورد. در رأس قبیله شیخ قرار

۱. فارسی، انقلاب تکاملی اسلام، ص ۲۳۶.

۲. جعفریان، سیره رسول خدا ﷺ، ص ۱۶۰.

۳. نصیری، تاریخ تحلیلی صدر اسلام، ص ۵۰.

داشت. مردی مجرب، شجاع و ثروتمند که مسئولیت صلح، جنگ، پیمان، تقسیم غنائم، فصل خصومت و ... قبیله را بر عهده داشت. قبیله از سه بخش تشکیل می‌شد:

یک. خلص‌ها: فرزندان اصیل قبیله از نظر خون و نژاد که به تنه اصلی قبیله پیوند نسبی آنها وصل می‌شد و از تمامی حقوق برخوردار بودند و افراد درجه اول به حساب می‌آمدند.
دو. عبید و برده‌ها: افرادی که خریداری شده بودند و یا در جنگ‌ها به اسارت گرفته شده بودند، از کمترین حقوق اجتماعی برخوردار بودند و جزء مایملک افراد و قبیله محسوب می‌شدند.
سه. موالی: اعضای درجه دوم قبیله که بنا به عللی چون پناهندگی، پیمان و ... تحت حمایت قبیله قرار داشتند.^۱

ساختار قبیله‌ای و فرم‌اسیون سیاسی - اجتماعی جزیره‌العرب نابسامانی‌ها و مشکلات فراوانی از جمله نامنی، اختلافات و درگیری‌های بین قبایلی، غارت‌گری و نادیده گرفتن حقوق اولیه افراد به خصوص زنان و ... را در پی داشت.^۲ اوضاع مذکور فرصت مناسبی برای گسترش و استحکام اسلام فراهم می‌ساخت. لذا فقدان دولت مرکزی در جزیره‌العرب که از نتایج این وضعیت بود موانع و مشکلاتی را که معمولاً حاکمیت‌های سیاسی برای نهضت‌های اصلاحی مخالف خود ایجاد می‌کنند، سلب می‌نمود. از این رو مخالفان پیامبر ﷺ به راحتی نمی‌توانستند به او آسیب برسانند.^۳ این مسئله به حدی با اهمیت است که خداوند به پیامبر ﷺ دستور می‌دهد آنگاه که باید رسالتش را آشکار نماید ابتدا از خویشانش آغاز کند.

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ * وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ * فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ.^۴

در پی این پیام الهی است که پیامبر ﷺ بنی‌هاشم را به مهمانی در خانه‌اش دعوت می‌کند

۱. آینه‌وند، تاریخ سیاسی اسلام، ص ۴۸.

۲. مطهری، نظام حقوق زن در اسلام، ص ۸۸.

۳. پیشوایی، تاریخ اسلام، ص ۵۳ - ۳۵.

۴. شعراء (۲۶): ۲۱۶ - ۲۱۴.

و رسالتش را آشکار می‌نماید و از آنها می‌خواهد تا اسلام را بپذیرند و او را یاری نمایند.^۱ از جمله مسائلی که در ساختار ملوک‌الطوایفی و قبیله‌ای جزیره‌العرب حایز اهمیت بود افراد در پناه قبیله خود می‌زیستند و جز سران قبیله کسی بر آنها تسلط نداشت. هر فردی که از ناحیه قبایل دیگر به هر دلیلی مورد تجاوز قرار می‌گرفت حمله به قبیله متجاوز، امری طبیعی و پیامد قطعی آن حادثه بود. وقتی اسلام انتشار یافت بسیاری از افراد قبایل مختلف بدان گرویدند. آنها هر یک برای خود طایفه و قبیله‌ای داشتند و قریش آزاد نبود تا سایر قبایل را تحت فشار قرار دهد و مجبور کند تا افرادشان از اسلام دست بردارند.^۲ در این میان بسیاری از قبایل خطر دین جدید را برای معتقدات خود به راحتی درک نمی‌کردند و لذا از گرویدن برخی افراد خود به اسلام ممانعتی به عمل نمی‌آوردند. در این شرایط افراد مختلف مسلمان در پناه عشیره و قبیله خود محفوظ می‌ماندند و تنها مسلمانانی چون بلال و عمار که طایفه و قبیله‌ای نداشتند مورد آزار و شکنجه قرار می‌گرفتند.^۳

موقعیت استراتژیکی شبه‌جزیره عربستان و تأثیر آن بر گسترش اسلام

همجواری جزیره‌العرب با قاره‌های کهن و تمدن‌های بزرگی نظیر ایران و روم این پیامد را دربرداشت که قبایل عرب هم‌جوار این کشورها و سایر سرزمین‌های همسایه در نتیجه ارتباط گوناگون اعراب با آنها از جمله تجاری و یا استفاده دو امپراتوری ایران و روم از آنها به‌عنوان سربازان مزدور نسبت به مسائل این سرزمین‌ها و نقاط قوت و ضعف آنها شناخت و اطلاعات پیدا کنند. از این‌رو زمانی که دولت مدینه قدرت گرفت و قبایل عرب مجاور ایران و روم اسلام آوردند، به‌دلیل برخورداری از اطلاعات و شناختی که از سرزمین‌های مذکور داشتند توانستند به‌خوبی از آن در تصرف این سرزمین‌ها و کشورها و توسعه و گسترش اسلام بهره ببرند.^۴

۱. طبری، تاریخ طبری، ج ۲، ص ۲۱۷. پیش‌گفتار علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۲. فیرحی، قدرت دانش و مشروعیت در اسلام، ص ۱۳۷.

۳. طبری، تاریخ طبری، ج ۳، ص ۸۷۲. *مقاله‌ها و پژوهش‌ها در علوم انسانی*

۴. عزتی، ژئوپولیتیک، ص ۱۶۹ - ۱۶۳.

موقعیت تجاری جزیره‌العرب و تأثیر آن بر گسترش اسلام

اکثر نقاط شبه‌جزیره به‌خصوص مکه فاقد تولید بود. نه زمین کشاورزی و نه تولید کالا و نه فرآورده‌هایی که خود مصرف کنند و یا به دیگران عرضه نمایند، بنابراین ساکنان عربستان به‌خصوص مکه به کار تجارت و سوداگری اشتغال داشتند و نیازهای خود را از طریق تجارت برآورده می‌ساختند. اتفاق دیگری که به رونق تجارت از طریق جزیره‌العرب افزوده بود مسدود شدن جاده معروف ابریشم، مهم‌ترین راه ارتباطی شرق به غرب در نتیجه جنگ‌های طولانی میان امپراتوری ایران و روم بود. که در نتیجه آن مبادله کالاهایی نظیر ابریشم و ادویه‌جات از طریق یمن به مکه و از آنجا به شام رونق بیشتری گرفت. این امر به شناخت اعراب از سرزمین‌های اطراف و پختگی آنها افزود و روحیه توسعه‌طلبی آنها را تقویت نمود، و زمانی که از دولتی متمرکز برخوردار شدند و تمامی نیروهای پراکنده‌ای که قبل از آن صرف فرسایش همدیگر و جنگ‌های بی‌حاصل بین‌قبایلی می‌شد، متمرکز شدند و به همراه سایر عوامل از جمله اعتقادات قوی دینی و انحطاط و ضعف کشورهای همجوار موجب شد تا مسلمانان عرب به سرعت این کشورها را فتح نمایند و گستره نفوذ اسلام را توسعه دهند.

ظهور آیین اسلام در جغرافیای ادیان توحیدی و اوضاع فرهنگی و دینی

جزیره‌العرب مقارن ظهور اسلام

خاورمیانه به لحاظ دینی و فرهنگی مرکز و خاستگاه ادیان توحیدی همچون آیین حنیف، یهود، مسیحیت و زردشتی است. و بیشترین پیروان این ادیان، قبل و بعد از ظهور اسلام در این منطقه و سرزمین‌های اطراف آن تاکنون بسر می‌برند. با توجه به اینکه به مرور برخی از اصول و فروع ادیان مذکور در گذر زمان فراموش یا تحریف شده بود، آنگاه که در سال ششصد و ده میلادی کامل‌ترین و جامع‌ترین ادیان آسمانی یعنی اسلام ظهور نمود، بستر و زمینه مناسبی برای قبول و پذیرش آن فراهم بود، چراکه نسیم حیات‌بخش اسلام گرد و غبار ایام و پیرایه‌های این ادیان را زدود و گوهر زیبای آیین یکتاپرستی را بر دل‌ها و وجدان‌های بیدار نمایان ساخت. اسلام نیامده بود تا سایر ادیان توحیدی را طرد و نفی کند بلکه از این

ادیان، کتب آسمانی و پیامبران سلف به بهترین شیوه دفاع نمود و به همه بشریت از جمله پیروان این ادیان توصیه نمود، دین در نزد خداوند یکی است و وظیفه و منطق ایجاب می‌کند کامل‌ترین آنها یعنی اسلام پذیرفته شود. البته نه با زور و اکراه.^۱ همان‌گونه که قرآن در این رابطه می‌فرماید: «در دین هیچ اجباری نیست و راه از بیراهه به‌خوبی آشکار شده است.»^۲ در صورتی که پیروان این ادیان، اسلام را نپذیرفتند اسلام به مسلمانان توصیه می‌فرماید بر اساس مشترکات با آنها اتحاد و تعامل مثبت داشته باشند. «بگو ای اهل کتاب بیایید بر سخنی که میان ما و شما یکسان است بایستیم که جز خدا را نپرستیم و چیزی را شریک او نگردانیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به‌جای خدا به‌خدایی نگیرد. پس اگر از این پیشنهاد اعراض کردند بگویید شاهد باشید که ما مسلمانیم.»^۳

موقعیت جغرافیایی خاص جزیره‌العرب و هم‌جواری آن با حوزه فرهنگی ادیان و مذاهب مختلف، پراکندگی و واگرایی و حالت ملوک‌الطوایفی موجب نفوذ و ترویج مجموعه‌ای از ادیان و مذاهب به داخل شبه‌جزیره شده بود و نوعی آشفتگی اعتقادی و ایدئولوژیکی را به‌وجود آورده بود. این وضعیت از یک‌سو در مواجهه با تعالیم غنی اسلام مغلوب می‌شد و از سوی این اختلاف مانع از اتحاد عقیدتی و فرهنگی علیه اسلام می‌شد و خواسته و ناخواسته بستر مناسبی برای تقویت و گسترش اسلام بود. عمده این ادیان و مذاهب عبارت بودند از:

۱. مسیحیت

مسیحیت از جنوب و شمال به داخل شبه‌جزیره راه یافته بود و در مناطقی چون یمن، نجران و حیره پیروانی داشت.^۴

۱. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ج ۲، ص ۲۰۹ - ۲۰۴.

۲. بقره (۲): ۲۵۶.

۳. آل عمران (۳): ۶۴.

۴. آینده‌وند، تاریخ سیاسی اسلام، ص ۴۵.

۲. یهود

کیش یهودی از قرن‌ها پیش از اسلام به داخل شبه‌جزیره نفوذ یافته بود و برخی از مناطق یهودی‌نشین پدید آمده بود که مهم‌ترین آن «یثرب» بود. در فدک و خیبر نیز یهودیان مستقر شده بودند و در میان برخی از قبایل عرب نیز پیروانی داشت.^۱

۳. آیین زردشت

کیش زردشتی، مانوی و مزدکی نیز در برخی از نواحی از جمله در حجاز و مناطق نزدیک به ایران رونق داشت. یعقوبی در این باب می‌نویسد: «گروهی از عرب به کیش یهود گرویدند، گروهی دیگر مسیحیت را پذیرفتند و گروهی نیز زندیق گشته و به کیش ثنوی در آمدند».^۲

۴. صائبین

مرکز صائبین در «حران» بوده و آیین آنان تا روم، یونان، بابل و دیگر نقاط جهان نفوذ کرده بود.^۳

۵. ستاره‌پرستان

در جاهلیت گروه زیادی از مردم جزیره‌العرب اجرام آسمانی مانند خورشید، ماه و برخی از ستارگان را پرستش می‌کردند و نیروهای آنها را در مقدرات و سرنوشت جهان و افراد دخیل می‌دانستند. برای مثال قبیله خزاعه و حمیر ستاره «شعری» را می‌پرستیدند.^۴

۶. پرستش جنیان و فرشتگان

گروهی از مردم شبه‌جزیره جن و فرشتگان را پرستش می‌کردند.^۵ در قرآن نیز به این امر اشاره شده است و پرستش جن و فرشتگان مورد نکوهش قرار گرفته است.^۶

۱. پیشوایی، تاریخ اسلام، ص ۷۲ - ۷۱.

۲. یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ج ۱، ص ۲۲۶.

۳. طباطبایی، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۰، ص ۲۷۹.

۴. همان، ج ۱۹، ص ۴۹.

۵. پیشوایی، تاریخ اسلام، ص ۷۷.

۶. انعام (۶): ۱۰۰.

۷. آیین حنیف و یکتاپرستی

یکتاپرستان یا حنیفیان افرادی بودند که از دین حضرت ابراهیم پیروی می کردند و بت پرستی و شرک را نفی نموده و خدای یگانه را می پرستیدند. برخی از مردم مکه از جمله پدر و اجداد پیامبر ﷺ بر این آیین بودند.^۱

۸. شرک و بت پرستی

مذهب عمده قبایل عرب شرکت و بت پرستی بود. شمار بت های عرب فراوان بود. به حدی که در کعبه و اطراف آن سیصد و شصت بت نگهداری و پرستش می شد. برخی از بت های عرب مانند «لات»، «منات»، «عزی» و «هبل» معروف تر بودند و افراد و قبایل بیشتری آنها را پرستش می کردند. نام برخی از این بت ها در قرآن آمده است. «أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ»^۲. تعدد ادیان و مذاهب به ویژه شرک و بت پرستی باعث پراکندگی و واگرایی جامعه آن روز عربستان به خصوص در زمینه اعتقادات و باورهای دینی گردیده بود. امری که در نهایت به نفع ترویج و گسترش اسلام می انجامید، زیرا جامعه از اتحاد عقیدتی برخوردار نبود تا عکس العمل واحد و قدرتمندی در مقابله با نهضت اصلاحی اسلام و باورهای اعتقادی آن از خود نشان دهد.

موقعیت مکه در شکل گیری و گسترش اسلام

مهم ترین و مقدس ترین نقطه جزیره العرب شهر مکه است. این شهر در فاصله هشتاد کیلومتری شرق دریای سرخ واقع است، شهر مکه در طول ۴۰ درجه و ۹ دقیقه و عرض ۳۱ درجه و ۲۸ دقیقه خط استوا قرار گرفته و ۳۳۰ متر از سطح دریا بلندی دارد.^۳ شهر مکه دارای فضایل بی شماری است که مهم ترین آن کعبه و مسجد الحرام است. در عصر ظهور اسلام

۱. مسعودی، مروج الذهب، ج ۱، ص ۶۸ - ۶۰.

۲. نجم (۵۳): ۲۰ - ۱۹.

۳. جعفریان، آثار اسلامی مکه و مدینه، ص ۳۳.

مکه بر سر راه تجاری و معروف شمال - جنوب قرار داشت و از موقعیت منحصر به فرد تجاری، اقتصادی، مذهبی و امنیتی در شبه‌جزیره برخوردار بود امری که فوق‌العاده در ترویج و گسترش اسلام مؤثر بوده است. پیامبر ﷺ در سیزده سال اول بعثت پیام اسلام را با توجه به موقعیت این شهر به اقصی نقاط شبه‌جزیره رساند و زمانی که در سال هشتم هجری مکه فتح شد اندکی بعد اسلام سراسر جزیره‌العرب را فراگرفت.

موقعیت زیارتی مکه و قداست آن به‌خاطر کعبه

کعبه قبل از بازسازی آن توسط حضرت ابراهیم نیز از قداست بالایی در نزد عرب و غیرعرب برخوردار بوده است. خداوند در قرآن مکه را در کنار کوه طور ذکر نموده و فرموده «وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ * وَطُورِ سِينِينَ * وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ»^۱ و نیز دعای حضرت ابراهیم را در مورد مکه اجابت فرموده است. «رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ»^۲ از این رو در تمام ایام سال به‌خصوص در مراسم حج مردم از سراسر جزیره‌العرب به زیارت کعبه می‌آمدند و پیام اسلام را به تمام نقاط آن منتشر می‌کردند. رساندن این پیام در آن زمان به این آسانی به دورترین قبایل صحرائشین تنها از عهده موقعیت مذهبی مکه بر می‌آمد.

موقعیت اقتصادی، تجاری و فرهنگی مکه

هر جامعه‌ای هرچند ابتدایی دارای نیازهایی است که باید بخشی از آن را به شیوه داد و ستد تهیه نماید. در شبه‌جزیره شهر مکه از بالاترین ضریب امنیتی و اهمیت تجاری برخوردار بود. چراکه هم در مسیر راه تجاری شمال به جنوب و بالعکس قرار داشت و هم از امنیت برخوردار بود و بازارهای معروف عرب همچون «عکاظ» «مجنه» و «ذی المجاز» در آن قرار داشت و در کنار آن تبادل فرهنگ‌ها، اشعار سروده شده و اخبار جدید از جمله مسائل مربوط به رسالت

۱. التین (۹۵): ۳ - ۱.

۲. بقره (۲): ۱۲۶.

پیامبر ﷺ و آیات اعجاز آمیز قرآن رد و بدل می‌شد و بخشی از سوغات هر مسافری را به خود اختصاص می‌داد.

موقعیت امنیتی مکه

عدم وجود حکومت مرکزی، جنگ‌های مستمر بین قبایلی، خصلت چپاول‌گری و غارت‌گری اعراب به دلیل کمبود امکانات و منابع در عصر جاهلیت ناامنی وحشتناکی را برای مردم جزیره‌العرب به ارمغان آورده بود. اما در این سرزمین وحشی و ناامن تنها یک نقطه از امنیت برخوردار بود و آن هم مکه و ناحیه اطرافش یعنی منطقه حرم بود. دایره‌ای به شعاع چند مایلی که تمامی قبایل حتی آنها که در حال جنگ بودند، به خصوص در ماه‌های حرام حرمت آن را نگه می‌داشتند و از تعرض، قتل و غارت‌گری دست می‌کشیدند، و جمعیت فراوانی در حرم در کنار یکدیگر به انجام مناسک حج، خرید و فروش، تبادل فرهنگی و اقامت می‌پرداختند. این فضا و جو بستری مناسب و فرصتی مغتنم برای ترویج آیین اسلام بشمار می‌رفت که پیامبر ﷺ با درایت و هوشمندی از آن بهره می‌جست.

نقش مدینه در شکل‌گیری و گسترش اسلام

پس از رحلت بزرگترین حامی اسلام یعنی حضرت ابوطالب عم بزرگوار پیامبر ﷺ شدت فشارها بر پیامبر ﷺ و مسلمانان تا بدان‌جا رسید که ایشان با تمهیداتی از جمله پیمان‌های مخفیانه عقبه اول و دوم با یثربیان تصمیم گرفتند به سرزمین یثرب هجرت نمایند. مشرکان قریش زمانی از این امر باخبر شدند که کار از کار گذشته بود و با عملی انجام شده مواجه شدند. در نهایت به تصمیمی وحشیانه و جنایتکارانه رسیدند و در دارالندوه هم‌پیمان شدند تا پیامبر ﷺ را در تاریکی شب در بستر خواب به قتل برسانند. پیامبر ﷺ ضمن اطلاع از تصمیم شوم قریش با فداکاری علی بن ابوطالب رضی الله عنه موفق شد در اول ربیع‌الاول سال سیزدهم بعثت به سمت یثرب مهاجرت نماید. هجرتی که از مهم‌ترین نقاط عطف تاریخ اسلام بشمار می‌رود. انتخاب حساب شده و به‌موقع مدینه از جانب رسول‌الله با توجه به ویژگی‌های جغرافیایی،

فرهنگی، سیاسی و ... آن در پیشرفت و گسترش اسلام نقشی حیاتی و سرنوشت ساز ایفا نمود، که به تأثیر برخی از این ویژگی‌های در تقویت و توسعه اسلام اشاره می‌شود.

موقعیت جغرافیایی و استراتژیکی یثرب

یثرب در حدود پانصد کیلومتری شمال مکه در منطقه حجاز واقع است. مکانی که در صورت استقرار مرکز اسلام در آن از امتیازات فراوانی در پیشبرد اهداف اسلام برخوردار بود و می‌توان ادعا نمود که مناسب‌ترین مکان بعد از مکه برای نشر اسلام در جزیره‌العرب بود. فاصله نسبتاً زیاد یثرب از مکه تا حد زیادی از تهدیدهای مشرکان می‌کاست و از طرفی به دلیل واقع شدن در مسیر جاده معروف تجاری شمال به جنوب برای مهاجران شناخته شده بود و هجرت را میسر می‌ساخت، و به دلیل قرار گرفتن در قلب شبه‌جزیره مکان مناسبی برای تشکیل دولتی متمرکز در آن به حساب می‌آمد زیرا از حیث دفاعی نیز در فاصله مناسبی از قدرت‌های هم‌جوار قرار داشت و به راحتی امکان تسخیر آن میسر نبود. از این‌رو دولت نبوی به دور از مزاحمت و آسیب آنها مراحل شکل‌گیری و قدرتمند شدن را طی نمود و به مرحله‌ای رسید که یکی از مهم‌ترین علل توسعه و ترویج اسلام در شبه‌جزیره و سایر نقاط جهان شد. یثرب در نقطه حساس و استراتژیکی قرار داشت به نحوی که شاه‌رگ حیاتی مکه و قریش را یعنی مسیر معروف تجاری شمال جنوب و بین‌النهرین را به راحتی می‌توانست کنترل نماید تا به محاصره اقتصادی قریش بینجامد. چنانچه از سال دوم هجری با جنگ بدر این امر محقق شد.^۱ عکس‌العمل سریع و خشن قریش در بدر بیشتر به دلیل اهمیت این مسیر تجاری بود. خواسته‌ای که در صلح حدیبیه یکی از مهم‌ترین علل تن‌دادن قریش به مصالحه با پیامبر ﷺ به حساب می‌آید.

از سویی یثرب به شمال جزیره‌العرب و سرحدات امپراتوری روم نزدیک بود و ترویج و تبلیغ اسلام را در این بخش از شبه‌جزیره تضمین می‌کرد و از همین‌رو است که نخستین سرزمین‌های خارج از شبه‌جزیره عرب که اسلام در آنها نفوذ می‌کند در این منطقه قرار دارند.

۱. عسکری، نقش عایشه در اسلام، ص ۱۸ - ۱۶.

موقعیت اقتصادی یثرب

اقتصاد یثرب به دلیل وجود آب و هوای مساعدتر نسبت به مکه عمدتاً به کشاورزی وابسته بود، گرچه دامپروری، صنایع دستی و صنعت در حد نیازهای اولیه یک جامع ساده و تجارت نیز در آن رونق داشت.

این شیوه اقتصادی تبعات مفیدی برای دولت نبوی و جامعه یثرب در پی داشت از جمله: عدم وجود شکاف و فاصله طبقاتی عمیقی که در جامعه‌های تجاری وجود دارد و نتیجه آن ایجاد یک اقلیت متمول و عصیان‌گر متکبر است که همه چیز را در راستای منافع مالی و مادی خود می‌خواهد و مانعی عمده بر سر راه هر حرکت اصلاحی است.

بنابراین جامعه یثرب در مقایسه با مکه جامعه‌ای آماده‌تر برای پذیرش حرکت اصلاحی اسلام بود. ویژگی دیگر یثرب خودکفایی اقتصادی آن به‌خصوص موقعیت کشاورزی بود که از یک‌سو معاش تازه‌واردان یعنی مهاجران را تأمین می‌نمود و از طرفی قدرت و توان این را داشت تا از عهده مخارج و هزینه‌های جهادی مسلمانان در برابر تهاجمات مستمر و بی‌وقفه مخالفان اسلام به‌ویژه محاصره یثرب توسط مشرکان قریش برآید.

موقعیت اجتماعی، سیاسی و امنیتی یثرب

جمعیت یثرب از تعدادی قبایل عرب و یهود تشکیل شده بود و هر قبیله و طایفه در کنار زمین‌ها و چراگاه‌های خود در بنای نسبتاً مستحکم و قلعه‌مانندی به نام «اطم» مستقر بود. در نتیجه دل‌زدگی از جنگ‌های طولانی و بی‌حاصل میان قبایل، زندگی یکجانشینی، و سابقه فرهنگی و مدنی که در یهودیان و اعراب یمانی بیشتر از عدنانی‌ها وجود داشت کم‌کم زمینه پیدایش نوعی نظام سیاسی در یثرب فراهم می‌شد.

اموری که به همراه پذیرش اسلام و وجود مدیر لایقی چون پیامبر ﷺ زمینه هم‌گرایی و تشکیل دولت نبوی را باعث گردید. و با افزایش جمعیت و نیروی دفاعی در پی مهاجرت مسلمانان از مکه و انگیزه قوی و اقدام برای دفاع موجب به‌وجود آمدن نیرویی منسجم با

ایمان و قدرتمندی گردید که تا پای جان از ارزش‌ها و سرزمین خود دفاع نمود و توانست دشمنانش را در نقاط دوردست سرکوب و مطیع سازد.

موقعیت فرهنگی یثرب

در یثرب قبایل یمانی و یهودیان ساکن بودند که نسبت به عرب عدنانی و بدوی‌های جزیره‌العرب از فرهنگ بالاتری برخوردار بودند و سابقه تمدنی داشتند. تیره‌های یهود در مدینه با اعراب اختلاط نموده بودند و در نتیجه ترویج آیین یهود برخی از قبایل عرب پیرو این آیین گرویده بودند. عامل دیگری که در یثرب زمینه مناسبی برای پذیرش اسلام بوجود آورد اخباری بود که یهودیان به استناد متون مقدس خود مبنی بر ظهور پیامبری از میان اولاد ابراهیم تبلیغ می‌کردند. از این‌رو زمینه پذیرش رسالت پیامبر اسلام در مدینه از حیث فرهنگی آماده‌تر از سایر نقاط شبه‌جزیره عربستان بود.

موقعیت کنونی شبه‌جزیره عربستان و تأثیر آن بر منطقه و جمهوری اسلامی ایران
پویایی دین اسلام، سبب شد که از جمله ادیان زنده و مطرح جهان امروز باشد که همچنان و شاید با شتاب بیشتر و در سطح گسترده‌تر از گذشته در حال ترویج و گسترش است. این امر موجب می‌گردد، همان‌گونه که موقعیت خاستگاه دین اسلام را در آغاز پیدایش آن بررسی نمودیم، به وضعیت فعلی و زمان حاضر آن منطقه نیز توجه داشته باشیم.

با توجه به اینکه مهم‌ترین و پهناورترین کشور جزیره‌العرب هم اکنون کشور پادشاهی عربستان سعودی است.^۱ بررسی جایگاه و تأثیرگذاری آن از اولویت بیشتری برخوردار است. موقعیت این کشور متأثر از عواملی است که به برخی از آنها اشاره می‌شود.

۱. **موقعیت جغرافیایی**
عربستان سعودی با قرار گرفتن در قلب منطقه استراتژیک خاورمیانه و پل ارتباطی سه قاره،

۱. یاوری، شناسایی کشورهای آسیا، ص ۱۷۴ - ۱۶۹.

دسترسی به خلیج فارس و دریای سرخ و برخورداری از وسعت زیاد (دوازدهمین کشور جهان به لحاظ وسعت) مهم‌ترین و قدرتمندترین کشور در شبه‌جزیره است و علاوه بر وسعت زیاد از موقعیت بری و بحری فوق‌العاده‌ای برخوردار است.^۱

۲. موقعیت ژئوپولیتیکی

ویژگی‌های عربستان سعودی همچون جغرافیای مناسب، عوامل فرهنگی، دینی، سیاسی، وضعیت نسبتاً مطلوب اقتصادی، قرارگرفتن کعبه و حرم نبوی در آن، نقش و تأثیرگذاری بر بازارهای نفتی جهان، ایفای نقش مهم سیاسی در خاورمیانه و ... موجب گردیده تا این کشور از جایگاه مناسبی در منطقه و کشورهای اسلامی برخوردار باشد.

۳. نقش مهم عربستان در سازمان‌ها و اتحادیه‌های منطقه‌ای

الف) سازمان کنفرانس اسلامی: این سازمان در سال ۱۹۶۹ میلادی توسط کشورهای اسلامی تشکیل گردید. مقر دبیرخانه دائمی آن در شهر جده عربستان است و بیشترین سهم را در تأمین بودجه آن عربستان بر عهده دارد و به دلیل تأثیر عربستان بر دیگر کشورهای اسلامی از نفوذ زیادی در امور مختلف این سازمان برخوردار است.

ب) شورای همکاری خلیج فارس: این اتحادیه در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۰ میلادی با شرکت عربستان، امارات متحده عربی، قطر، بحرین، کویت و عمان تشکیل گردید. شورای مذکور دارای اهداف سیاسی، نظامی، اجتماعی و اقتصادی وسیعی می‌باشد و عربستان سعودی به دلیل وسعت، جمعیت، قدرت، ثروت و ذخایر بیشتر انرژی و آسیب‌پذیری سایر اعضا نقش محوری در آن دارد. لازم به ذکر است که امکانات شورای مذکور در بسیاری مواقع علیه جمهوری اسلامی ایران به کار گرفته شده است.

ج) اتحادیه عرب: این اتحادیه در اکتبر ۱۹۴۴ میلادی توسط پنج کشور عربی، مصر، سوریه، لبنان، عراق و اردن در شهر اسکندریه مصر تشکیل شد و با وجودی که عربستان

۱. شالیان، اطلس استراتژیک جهان، ص ۱۲۳.

سعودی بعداً به آن پیوست به دلیل کمک‌های فراوان به کشورهای عربی و اتحادیه عرب بعد از مصر بیشترین نفوذ را در آن دارد.

د) نفوذ در هم‌گرایی عربی و اسلامی: عربستان سعودی به دلیل قرار گرفتن کعبه و حرم نبوی، برخورداری از منابع فراوان ثروت، کمک‌های مالی فراوان به سایر کشورهای عربی و مسلمان، مناسبات استراتژیک بین‌المللی به‌خصوص با غرب و اغلب کشورهای اسلامی از نفوذ و تأثیرگذاری قابل توجهی در منطقه و کشورهای اسلامی برخوردار است.

و) سازمان اپک: این سازمان با عضویت پنج کشور ایران، عربستان سعودی، عراق، کویت و ونزوئلا در ۱۹۶۰ به‌منظور ایجاد هماهنگی، تثبیت قیمت‌های نفت و سایر منافع اعضای تولیدکننده نفت تشکیل شد. عربستان سعودی با داشتن بیشترین ذخایر نفتی (حدود ۲۵٪ کل ذخایر شناخته شده نفت جهان)، قدرت تولید یازده میلیون بشکه نفت در روز و توان افزایش آن تا پانزده میلیون بشکه در روز به‌عنوان بزرگ‌ترین صادرکننده نفت اپک، دارا بودن ذخایر عظیم گاز (رتبه پنجم در جهان) و جذب ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در منابع نفتی و همکاری معتبرترین شرکت‌های نفتی جهان با این کشور توسعه چشم‌گیری را در بخش نفت و گاز فراهم ساخته است که با توجه به ویژگی‌های فوق در سازمان اپک بیشترین قدرت و نفوذ را دارد. و مواضعش نقش عمده‌ای در بازار نفت ایفا می‌کند.^۱

سایر کشورهای جزیره‌العرب نیز دارای ذخایر عظیم نفت و گازند. این کشورها به همراه عربستان ۶۰٪ ذخایر شناخته شده نفت جهان و ۲۳٪ تولید آن را در اختیار دارند. همراهی این کشورها با عربستان بردامنه قدرت این کشور می‌افزاید.^۲

چشم‌انداز روابط ایران و کشورهای جزیره‌العرب به‌خصوص عربستان سعودی

اعراب مسلمان در ربع اول قرن هجری ایران را تصرف نمودند و کم‌وبیش تا سقوط خلافت عباسی به‌دست مغولان در سال ۶۵۶ هجری بر ایران مسلط بودند. از این زمان به بعد تا ۱۹۵۰

۱. فاتح، پنجاه سال نفت، ص ۲۰۵ - ۱۶۴.

۲. میرترابی، مسائل نفت ایران، ص ۲۰۰ - ۱۹۶.

میلادی به جز تعرضات وهابیان به شیعیان مشکلی میان اعراب و ایران وجود ندارد. با ظهور ملی‌گرایی عربی به رهبری جمال عبدالناصر مصری و بعثی‌های عراق، بی‌زاری دیرینه اعراب و ایران ترویج گردید. در این میان حمایت رژیم پهلوی از اسرائیل حربه مناسبی در اختیار اعراب علیه ایران قرار داد. در این مرحله تلاش اعراب برای جلوگیری از نفوذ ایران در منطقه و خلیج فارس متمرکز می‌شود که بالاخره به جدایی بحرین از خاک ایران می‌انجامد. با خروج انگلستان از منطقه و سیاست دو ستون غرب در منطقه ایران به‌عنوان ستون نظامی - امنیتی این سیاست تثبیت می‌گردد. امری که نارضایتی برخی از کشورها و نیروهای تندرو عرب را در پی داشت.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ۱۹۷۹ کشورهای نفتی عرب به‌همراه ملی‌گرایان به سرکردگی رژیم بعثی عراق و با هماهنگی قدرت‌های فرامنطقه‌ای جنگ بزرگی را بر ایران تحمیل کردند. جنگی که خسارت‌های جبران‌ناپذیر انسانی و مالی را برای ایران در پی داشته است. در میان کشورهای جزیره‌العرب عربستان سعودی مهم‌ترین رقیب منطقه‌ای و استراتژیک جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود. دویست سال قبل اسلام افراطی و بنیادگرایی وهابی در دل صحرای مرکزی عربستان در نجد شکل گرفت و به صحنه آمد، این جنبش بنیادگرا و توسعه‌طلب یک‌بار در اوایل قرن نوزدهم و بار دیگر در اوایل قرن بیستم قدرت عربستان سعودی را تا حاشیه‌های خلیج فارس پیش راند. مشروعیت دینی دولت پادشاهی عربستان سعودی توسط فرقه افراطی وهابیت تغذیه می‌شود که سایر مسلمانان حتی اهل سنت را مشرک می‌دانند و در صورت به‌دست آوردن فرصت از هیچ اقدامی علیه آنان حتی قتل و غارت و تجاوز به نوامیس آنها خودداری نورزیده‌اند.

برخی از اقدامات وهابیون که بر عربستان سعودی مسلط هستند عبارت است از: کشتار، تجاوز و غارت دیگر فرقه‌های اهل سنت در دوران تثبیت قدرت وهابی‌ها در عربستان، تهاجم به شیعیان و قتل و غارت آنها از جمله قتل عام و تخریب و غارت اماکن مقدس شیعه در عراق که نتیجه آن کشتار ده‌ها هزار از مردم شهرهای نجف و کربلا و تخریب حرم امیرالمؤمنین علیه السلام و امام حسین علیه السلام می‌باشد، همچنین تخریب اماکن و آثار اسلامی در مکه و

مدینه و سایر مناطقی که وهابی‌ها بر آنها مسلط شده‌اند. حمایت و همکاری با حزب بعث عراق در راه‌اندازی جنگ تحمیلی علیه ایران و تجهیز ارتش صدام‌حسین در کشتار میلیونی مردم ایران و عراق، کشتار بیش از چهارصد تن زائر ایرانی و غیرایرانی در ذی‌الحجه ۱۳۶۶ در کنار مسجدالحرام^۱ تربیت و تجهیز تروریست‌های افراطی وهابی و بعثی در کشتارهای چند صد هزار نفری مردم عراق بعد از سقوط نظام بعثی در این کشور، تجهیز و آموزش گروه‌های افراطی وهابی نظیر سپاه صحابه و طالبان در پاکستان و افغانستان و مشارکت در کشتار سیستماتیک شیعیان این دو کشور، به همراه ایجاد ناامنی و ترورهای انتحاری در این کشورها، نفوذ در نهضت‌ها و گروه‌های اسلامی و سوق دادن آنها به سمت ترور و خشونت، کشتار شیعیان یمن با مدرن‌ترین تجهیزات روز از جمله استفاده از نیروی هوایی پیشرفته این کشور توسط بمب‌های فسفوری و شیمیایی در داخل خاک یمن، دخالت نظامی علیه انقلاب‌های منطقه و بیداری اسلامی در بحرین و یمن و به خاک و خون کشیدن مردم بی‌گناه این کشورها به همراه ساختارهای استبدادی و دیکتاتورهای منطقه موارد فوق، بخشی از اقدامات مخرب عربستان سعودی علیه منافع مسلمانان جهان، منطقه و ایران است.

چشم‌انداز تأثیر موقعیت شبه‌جزیره عربستان بر منطقه و ایران

شاید بتوان در پی تحولات عظیمی که در پایان قرن بیستم و آغاز قرن بیست و یکم در جغرافیای سیاسی جهان از جمله سقوط نظام‌های سیاسی اقتدارگرا به‌وقوع پیوست، نتیجه گرفت که نظام‌های مستبد و سنتی چون عربستان سعودی و سایر کشورهای عربی منطقه یا باید تن به تغییرات اساسی و مسالمت‌آمیز چون برخی از کشورهای بلوک شرق و آفریقای جنوبی در پایان قرن بیستم دهند و یا موضعی انعطاف‌ناپذیر پیشه کنند که نتیجه آن سقوط

۱. امام خمینی در پیامی به مناسبت کشتار حجاج ایرانی توسط حکومت عربستان ۱۳۶۶/۵/۱۲ این اقدام را به شدت محکوم کردند و همچنین در دیدار با اعضای هیئت دولت (۱۳۶۶/۶/۱) فرمودند: «اگر ما از مسئله قدس بگذریم، اگر ما از صدام بگذریم، اگر ما از همه کسانی که به ما بدی کردند بگذریم، نمی‌توانیم [از] مسئله حجاج بگذریم. مسئله حجاج یک باب دیگری است، غیر [مسائل] دیگر. (امام خمینی، صحیفه امام، ج ۲۰، ص ۳۵۴ - ۳۴۹ و ۳۶۹)

خشونت‌بار آنها خواهد بود چنانکه در مصر، تونس و لیبی شاهد آن هستیم. با توجه به سابقه تاریخی فروپاشی و سقوط رژیم‌های اقتدارگرا که معمولاً همراه با قهر و خشونت است. در این صورت با توجه به امکانات و استعدادهای ژئوپولیتیکی و ذخایر عظیم انرژی همراه با بعد ایدئولوژیکی عربستان خواه یک نظام بنیادگراتر در این کشور به قدرت برسد و یا نظامی متکی بر طبقه متوسط، دموکراتیک و نزدیک به غرب تأثیرات آن بر سایر کشورهای شبه‌جزیره عربستان و منطقه از جمله ایران عمیق خواهد بود. چراکه در صورت پیروزی بنیادگرایان افراطی‌تر وهابی وضع از آنچه هست احتمالاً بدتر خواهد شد (باتوجه به کشتارهای وحشیانه بنیادگرایان افراطی وهابی از شیعیان عراق، پاکستان، افغانستان، یمن، ایران و ...) و در صورت روی کار آمدن رژیمی دموکراتیک و متحد با غرب نیز با توجه به شکاف موجود میان جمهوری اسلامی و غرب، ممکن است رقیب قدرتمندتری از عربستان در برابر کشورهای منطقه و ایران بسازد که از یک سو داعیه هدایت دینی منطقه و حداقل سنپان را دارد و از سوی دیگر داعیه دموکراتیزه کردن منطقه را، (عاملی که ترکیه با توجه بدان در حال توسعه نفوذ خود در جهان اسلام و خاورمیانه است) در هر صورت عربستان سعودی، پاسدار اماکن مقدس اسلامی با امکانات فراوان اقتصادی، سیاسی، دینی و دولتی سنی، به تمام معنی مهم‌ترین رقیب ایدئولوژیک و منطقه‌ای ایران شیعی خواهد بود.^{۱ و ۲}

نتیجه

یکی از عوامل عمده شکل‌گیری حوادث و وقایع تاریخی محیط و مکان شکل‌گیری آنها است. از این‌روست که تمدن‌ها در نقاط جغرافیایی خاص به وجود آمده‌اند. همان‌گونه که گیاهان و جانوران برای رشد و باروری نیاز به محیط مناسبی دارند نهضت‌ها و حرکت‌های

۱. فولر، ژئوپولیتیک ایران، ص ۶۵.
۲. البته اختلاف ایران با برخی کشورهای اسلامی ناشی از اختلافات مذهبی بین شیعه و سنی نیست، بلکه سیاست این دولت‌ها در حمایت از فرقه‌های تندروی سلفی و تمایلات غربی این قبیل کشورهای اسلامی مورد اعتراض جهان اسلام است. بنابراین در زمان حاضر دامن زدن به اختلافات مذهبی در برخی تحلیل‌ها به‌ویژه از سوی غربیان، پرداختن به حاشیه و غفلت از اصل است.

فرهنگی از جمله ادیان نیازمند محیط مناسب و مطلوبی برای شکل‌گیری، توسعه و گسترش می‌باشند. با توجه به اوضاع و احوال جهان در سال ۶۱۰ میلادی مناسب‌ترین مکان برای ظهور آیین اسلام را شبه‌جزیره عربستان می‌توان دانست. شرایطی چون: نزدیکی به تمدن‌های بزرگ آن دوران، موقعیت تجاری، واقع شدن در مرکز منطقه استراتژیک و مهم خاورمیانه که در دل خواستگاه ادیان بزرگ توحیدی قرار داشته و دارد. محیط مناسب و امن به دلیل فقدان حاکمیت مرکزی تا بتوان دین جدید را سرکوب نماید. تفرقه و حاکمیت ملک‌الطوائفی، روحیه جنگاوری و تحمل شرایط سخت زندگی توسط ساکنان شبه‌جزیره، تشنت اعتقادی، وجود خانه خدا، و سایر ویژگی‌ها و شرایط به همراه انحطاط و افول قدرتهای هم‌جوار جزیره‌العرب، انحراف و تحریف ادیان گذشته در مجموع بستری شد تا دین اسلام با سهولت و سرعت توسعه و گسترش یابد.

جزیره‌العرب هم اکنون نیز به دلیل شرایط ویژه‌ای چون: موقعیت مهم ژئوپولیتیکی و استراتژیکی، وجود اماکن مقدس جهان اسلام، ذخایر عظیم انرژی و سایر امکانات و استعدادهای مادی و معنوی توان این را دارد که نقش و تأثیر تعیین‌کننده‌ای در هم‌گرایی، اتحاد و انسجام و حفاظت از منافع جهان اسلام داشته باشد، و به‌عنوان مرکز و ام‌القرای جهان اسلام در توسعه، تعالی و کسب عزت از دست رفته جهان اسلام گام‌های بلندی بردارد و در صورتی که این امکانات و استعدادها در خدمت شیوخ و خاندان‌های حکومت‌گر مستبد حاکم بر شبه‌جزیره، قدرت‌های استعماری و فرامنطقه‌ای (وضع‌ی که هم اکنون مشاهده می‌شود) قرار گیرد. عامل قدرتمندی است که استقلال، توسعه، هم‌گرایی و سایر منافع مسلمانان به‌ویژه منطقه خاورمیانه را تهدید نماید. وضعیتی که با قدرت‌گیری و سلطه وهابی‌ها بر پهنه وسیعی از جزیره‌العرب به‌خصوص بعد از جنگ جهانی اول و فروپاشی امپراتوری عثمانی به‌وجود آمد، و مصائب فراوانی چون ترویج افراطی‌گری، تحجرگرایی، کشتار مسلمانان، تخریب اماکن مقدس و آثار اسلامی، توهین و جسارت به مقدسات مسلمانان، وابستگی به بیگانگان و استعمارگران، مقابله با کلیه حرکت‌ها و نهضت‌های مترقی و ضد استبدادی و استعماری منطقه و مواردی از این دست را در پی داشته است. با وجود

تحولات گسترده و عمیقی که نظام‌های سیاسی جهان سوم در انتهای قرن بیستم و آستانه قرن بیست و یکم به خود دیده‌اند وضعیت نظام‌های سیاسی حاکم بر شبه‌جزیره عربستان نمی‌تواند به درازا کشد و دیر یا زود این رژیم‌ها دچار تحول و دگرگونی خواهند شد. واقعیتی که در برخی کشورهای عربی نظیر تونس، مصر و لیبی به‌وقوع پیوسته و دیر یا زود گریبان سایر کشورهای عربی را خواهد گرفت.

در این صورت تحول در ساختار عربستان سعودی چه به نحو مسالمت‌آمیز و یا خشونت‌بار و انقلابی به‌دلیل وسعت، جمعیت و سایر منابع مادی و معنوی بر کل شبه‌جزیره و خاورمیانه تأثیرات عمیقی خواهد داشت و با توجه به اینکه مهم‌ترین رقیب منطقه‌ای و ایدئولوژیک عربستان سعودی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، دامنه این تحولات و تأثیر آن خواه ناخواه به‌طور جدی متوجه ایران خواهد شد.

منابع و مأخذ

۱. قرآن کریم.
۲. نهج البلاغه.
۳. آینه‌وند، صادق، *تاریخ سیاسی اسلام*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۶۲.
۴. _____، *تاریخ اسلام*، قم، دفتر نشر معارف، ۱۳۸۱.
۵. ابن خلدون، عبدالرحمن، *مقدمه ابن خلدون*، ترجمه محمد پروین گنابادی، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۵۳.
۶. امام خمینی، سیدروح الله، *صحیفه امام*، تهران، مؤسسه نشر و تنظیم آثار امام خمینی، ۱۳۸۵.
۷. پیرنیا، حسین، *تاریخ ایران*، تهران، بهزاد، ۱۳۸۳.
۸. پیشوایی، مهدی، *تاریخ اسلام*، قم، دفتر نشر معارف، ۱۳۸۲.
۹. جعفریان، رسول، *آثار اسلامی مکه و مدینه*، تهران، نشر مشعر، ۱۳۸۱.

۱۰. جعفریان، رسول، سیره رسول خدا، قم، دفتر نشر الهادی، ۱۳۷۸.
۱۱. حسنی، علی‌اکبر، تاریخ تحلیلی و سیاسی اسلام، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۹.
۱۲. دورانت، ویل، تاریخ تمدن، مترجمان حمید عنایت و دیگران، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۷۰.
۱۳. شالیان، ژرار، اطلس استراتژیک جهان، ترجمه ابراهیم جعفری، تهران، مؤسسه اطلاعات، ۱۳۶۶.
۱۴. شهیدی، سید جعفر، تاریخ تحلیلی اسلام، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۳.
۱۵. طباطبایی، سید محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۲.
۱۶. طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران، اساطیر، ۱۳۸۳.
۱۷. عزتی، عزت‌الله، ژئوپولیتیک، تهران، سمت، ۱۳۷۱.
۱۸. عسکری، سید مرتضی، نقش عایشه در اسلام، ترجمه هاشم هریسی و دیگران، تهران، مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۳۷۳.
۱۹. فاتح، مصطفی، پنجاه سال نفت، تهران، نشر علم، ۱۳۸۴.
۲۰. فارسی، جلال‌الدین، انقلاب تکاملی اسلام، تهران، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۱.
۲۱. فولر، گراهام، ژئوپولیتیک ایران، ترجمه عباس مخبر، تهران، انتشارات وزرات خارجه، ۱۳۷۷.
۲۲. فیرحی، داود، قدرت دانش و مشروعیت در اسلام، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵.
۲۳. مستوفی الممالکی، رضا، جغرافیای کشورهای اسلامی، یزد، انتشارات دانشگاه یزد، ۱۳۸۲.
۲۴. مسعودی، علی بن حسین، مروج الذهب، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۵.
۲۵. مطهری، مرتضی، نظام حقوق زن در اسلام، تهران، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۵۹.
۲۶. مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۳.

۱۴۴ □ فصلنامه پژوهشی تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی، س ۲، تابستان ۹۰، ش ۳

۲۷. میر ترابی، سعید، *مسائل نفت ایران*، تهران، قومس، ۱۳۸۶.

۲۸. نصیری، محمد، *تاریخ تحلیلی صدر اسلام*، قم، دفتر نشر معارف، ۱۳۸۴.

۲۹. یاوری، فرامرز، *شناسایی کشورهای آسیا*، تهران، سازمان جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی، ۱۳۷۳.

۳۰. یعقوبی، احمد بن ابی یعقوب، *تاریخ یعقوبی*، ترجمه ابراهیم آیتی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۸۶.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی